

รายงานสรุปผลการดำเนิน กิจกรรมการจับเคลื่อนองค์กร คุณธรรมด้วยมีติวัฒนธรรมไทย

ของสำนักบริหารงานกลาง

รายงานสรุปการขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรม ด้วยมิติวัฒนธรรมไทย ของสำนักบริหารงานกลาง

ความเป็นมาของมิติวัฒนธรรมด้านภาษา

ภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของวัฒนธรรมที่มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิตของมนุษย์จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง มิติวัฒนธรรมด้านภาษาจึงหมายถึงการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางสังคม ประวัติศาสตร์ และอัตลักษณ์ของกลุ่มชน ภาษาไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสั่งสมและถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของสังคม

ในเชิงประวัติศาสตร์ ภาษาเกิดขึ้นพร้อมกับการรวมกลุ่มของมนุษย์ในสังคมยุคแรก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันในชุมชน เมื่อสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น ภาษาก็พัฒนารูปแบบทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคม นอกจากนี้ ภาษาได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ ขนบธรรมเนียม และค่านิยมทางสังคม ซึ่งส่งผลให้ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นและไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ในบริบทของสังคมไทย พัฒนาการของภาษาไทยมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากหลายอารยธรรม หลักฐานสำคัญที่แสดงถึงการพัฒนาของภาษาไทยคือการประดิษฐ์ **อักษรไทย** ในสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ซึ่งปรากฏใน ศิลาจารึกหลักที่ ๑ อันเป็นหลักฐานที่สะท้อนถึงระบบภาษา การปกครอง และวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยนั้น นอกจากนี้ ภาษาไทยยังได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาบาลี และ ภาษาสันสกฤต ซึ่งเข้ามาพร้อมกับศาสนาและวัฒนธรรมอินเดีย รวมถึง ภาษาจีน และ ภาษาอังกฤษ ที่เข้ามามีบทบาทผ่านการค้าขาย การติดต่อทางการเมือง และการพัฒนาทางการศึกษา

มิติทางวัฒนธรรมด้านภาษายังสะท้อนให้เห็นผ่านรูปแบบการใช้ภาษาในสังคม เช่น การใช้คำสรรพนาม การเรียกขานตามลำดับอายุหรือสถานะทางสังคม การใช้ราชาศัพท์ และสำนวนสุภาพิตต่าง ๆ ซึ่งล้วนสะท้อนค่านิยมเรื่องความเคารพ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และโครงสร้างทางสังคมของคนไทย นอกจากนี้ ภาษาในแต่ละภูมิภาคยังมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน และภาษาถิ่นใต้ ซึ่งแสดงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมภายในสังคมไทย

โดยสรุป มิติวัฒนธรรมด้านภาษาเป็นผลมาจากกระบวนการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และสังคมที่ยาวนาน ภาษาเป็นทั้งเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ การศึกษาภาษาในมิติทางวัฒนธรรมจึงช่วยให้เข้าใจรากฐานทางความคิด ค่านิยม และอัตลักษณ์ของสังคมได้อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังช่วยให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัยอีกด้วย

ความเป็นมาของมิติวัฒนธรรมไทยด้านขนมไทย ๔ ภาค

ขนมไทยเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงภูมิปัญญา วิถีชีวิต และค่านิยมของสังคมไทยในแต่ละยุคสมัย การศึกษาขนมไทยในมิติวัฒนธรรมจึงไม่ได้พิจารณาเพียงลักษณะของอาหารเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงบริบททางประวัติศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการกำเนิดและพัฒนาของขนมในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งโดยทั่วไปสามารถจำแนกวัฒนธรรมด้านขนมไทยออกเป็น ๔ ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ในระยะแรกของการพัฒนาการ ขนมไทยมักทำจากวัตถุดิบพื้นฐานที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เช่น ข้าว แป้ง มะพร้าว น้ำตาล และผลไม้ โดยมีกรรมวิธีการทำที่เรียบง่าย เช่น การนึ่ง การต้ม และการย่าง ขนมในยุคแรกจึงมีลักษณะเป็นอาหารที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตเกษตรกรรมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม ต่อมาเมื่อสังคมไทยมีการติดต่อกับอารยธรรมต่างชาติ โดยเฉพาะในสมัย สมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่ง อาณาจักรอยุธยา ได้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมด้านอาหารกับชาวต่างชาติ ส่งผลให้ขนมไทยมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนรูปแบบมากขึ้น โดยเฉพาะการนำไข่ม้ามาใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญในขนม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมการทำขนมของชาวโปรตุเกสผ่าน Maria Guyomar de Pinha ทำให้เกิดขนมไทยที่มีลักษณะประณีตและมีสีสันสวยงาม เช่น ทองหยิบ ทองหยอด และ ผอยทอง

เมื่อเวลาผ่านไป ขนมไทยได้พัฒนาความหลากหลายตามลักษณะภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติของแต่ละภูมิภาค ในภาคเหนือซึ่งมีภูมิประเทศเป็นภูเขาและมีการเพาะปลูกข้าวเหนียวเป็นหลัก ขนมจึงมักทำจากข้าวเหนียวและวัตถุดิบพื้นบ้าน เช่น งา และน้ำผึ้ง ตัวอย่างเช่น ข้าวแต๋น ซึ่งสะท้อนวิถีชีวิตของสังคมเกษตรกรรมในพื้นที่ ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานมีวัฒนธรรมที่ผูกพันกับการทำนาและการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย ขนมจึงมักใช้ข้าวเหนียวเป็นวัตถุดิบหลัก และมีกรรมวิธีการทำที่ไม่ซับซ้อน เช่น ข้าวจี๊ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเพณี บุญข้าวจี๊ ที่สะท้อนความเชื่อและการทำบุญในสังคมอีสาน

ในภาคกลางซึ่งเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเมืองในอดีต ขนมไทยจึงมีความหลากหลายและมีความประณีตในด้านรูปแบบและการตกแต่ง โดยมักใช้กะทิ น้ำตาลมะพร้าว และไข่เป็นส่วนประกอบสำคัญ ขนมหลายชนิดยังมีความหมายเชิงสัญลักษณ์และนิยมใช้ในพิธีมงคลต่าง ๆ เช่น งานแต่งงานหรือพิธีขึ้นบ้านใหม่ เนื่องจากชื่อขนมมีความหมายที่เป็นสิริมงคล ส่วนภาคใต้ซึ่งมีทรัพยากรจากมะพร้าวและการติดต่อกับชายทางทะเล ขนมจึงมีลักษณะเด่นคือการใช้กะทิและน้ำตาลเป็นส่วนประกอบหลัก ตัวอย่างเช่น ขนมลา ซึ่งเป็นขนมสำคัญที่ใช้ใน ประเพณีสารทเดือนสิบ อันเป็นประเพณีสำคัญของชาวภาคใต้ในการทำบุญอุทิศให้แก่บรรพบุรุษ

โดยสรุป ความเป็นมาของมิติวัฒนธรรมไทยด้านขนมไทย ๔ ภาคเกิดจากการผสมผสานของปัจจัยหลายประการ ได้แก่ สภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิตของชุมชน รวมถึงอิทธิพลทางประวัติศาสตร์และการติดต่อกับวัฒนธรรมต่างชาติ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ขนมไทยในแต่ละภูมิภาคมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของสังคมไทย ซึ่งถือเป็นมรดกภูมิปัญญาที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป

สืบเนื่องจากสำนักบริหารงานกลาง ได้กำหนดจัดกิจกรรม “STRONG DAY พุดแบบพื้นถิ่น เขียนแบบราชการ ผ่านขนมไทย ๔ ภาค ภายใต้โครงการส่งเสริมการขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรม ต้นแบบในมิติเชิงวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมไทย ทั้งในด้านการแต่งกาย ภาษา และอาหาร อันเป็นรากฐานสำคัญของอัตลักษณ์ความเป็นไทย ในวันพฤหัสบดีที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๙ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องจัดเลี้ยง ๑๐๒ - ๑๐๔

Strong Day
สำนักบริหารงานกลาง

กิจกรรมภายในงาน

ประกาศเจตนารมณ์
แสดงพลังขับเคลื่อนองค์กรคุณธรรม
กำหนดคุณธรรมเป้าหมาย
ร่วมกำหนดแนวทางคุณธรรมของหน่วยงาน

มอบประกาศนียบัตร
บุคลากรผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม และกลุ่มงานที่มีผลงานด้านคุณธรรมและความโปร่งใส ของสำนักบริหารงานกลาง ประจำปี พ.ศ. 2569

ถอดบทเรียนบุคลากรต้นแบบ
แลกเปลี่ยนประสบการณ์บุคลากรแบบอย่าง
กิจกรรมส่งเสริมวินัยบุคลากร
ผู้การเสริมสร้างธรรมาภิบาลองค์กร

Watch and Voice
"จับตา กล้าเปล่งเสียง" เสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริต

มติวัฒนธรรมไทย
พุดแบบพื้นถิ่น เขียนแบบราชการ ผ่านขนม 4 ภาค

5 มีนาคม 2569 เวลา 13.00 น. ห้องจัดเลี้ยง 102-104

คณะทำงานส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสของสำนักบริหารงานกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ในการนี้ สำนักบริหารงานกลางได้บูรณาการแนวคิด “มิติวัฒนธรรมไทย” ผ่านการนำเสนอ วัฒนธรรมด้านภาษาถิ่นควบคู่กับภาษาราชการ โดยใช้ขนมไทย ๔ ภาคเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดและสะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค อันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างภาษา วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีการสั่งสมและสืบทอดมาอย่างต่อเนื่องในสังคมไทย โดยจัดกิจกรรมดังนี้

รูปแบบกิจกรรม:

- ➡ ให้บุคลากรสำนักบริหารงานกลางเลือกขนม ๑ ภาค พุดแนะนำขนมไทยด้วย “ภาษาถิ่น” และ “ภาษาราชการ” (๑-๒ นาที)

📍 ภาคกลาง

ภาษาถิ่น : ขนมชั้นเป็นขนมไทยโบราณทำจากแป้งกะทิ แล้วก็น้ำตาล เวลาทำจะนึ่งเป็นชั้น ๆ สีสวยน่ากิน เนื้อเหนียวนุ่ม หอมกะทิ หวานกำลังดี คนไทยมักนิยมใช้ในงานมงคล เพราะเชื่อว่าหมายถึงความเจริญก้าวหน้าเป็นขั้น ๆ

ภาษาราชการ : “ขนมชั้นเป็นขนมไทยดั้งเดิมที่มีลักษณะเด่นคือการเรียงตัวเป็นชั้น ๆ ผลิตจาก

แป้ง น้ำตาล และกะทิ ผ่านกระบวนการนี้ได้อย่างประณีตจนได้เนื้อสัมผัสที่เหนียวนุ่มและมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว ทั้งนี้ ขนมชั้นยังมีความสำคัญในเชิงวัฒนธรรม โดยมักปรากฏในงานพิธีมงคล เนื่องจากมีความเชื่อเชิงสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความเจริญก้าวหน้าเป็นลำดับขั้น”

📍 ภาคเหนือ

ภาษาถิ่น : ข้าวแต๋นเป็นขนมพื้นเมืองของคนเหนือ เฮาเอาข้าวเหนียวมานึ่งแล้วกะปั้นเป็นแผ่น ตากหื้อแห้ง แล้วกะเอาไปทอดหื้อฟองกรอบ ราดน้ำอ้อยหรือน้ำตาลหวาน ๆ หอม ๆ กินแล้วกรอบนอก หวานมัน

ภาษาราชการ : “ข้าวแต๋นเป็นผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านของภาคเหนือของประเทศไทย มีกรรมวิธีการผลิตโดยนำข้าวเหนียวที่ผ่านการนึ่งมาขึ้นรูปเป็นแผ่น จากนั้นทำให้แห้งและนำไปทอดจนมีลักษณะฟองกรอบ ก่อนราดด้วยน้ำอ้อยหรือน้ำตาลที่เคี่ยวจนได้ความหวานหอม ทั้งนี้ ข้าวแต๋นถือเป็นอาหารที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภาคเหนืออย่างชัดเจน”

📍 ภาคอีสาน

ภาษาถิ่น : ข้าวเหนียวปิ้งเป็นของกินบ้านเฮา เอาข้าวเหนียวมูลกับกะทิ ใส่ใส่กล้วยหรือเผือก ห่อใบตองแล้วเอาไปปิ้งไฟอ่อน ๆ หอมใบตองหลาย กินแล้วหอมมันหวานกำลังดี แซ่บคัก ๆ เต๋อ

ภาษาราชการ : “ข้าวเหนียวปิ้งเป็นอาหารพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมในหลายภูมิภาคของประเทศไทย โดยมีกรรมวิธีการผลิตจากการนำข้าวเหนียวที่ผ่านการมูลด้วยกะทิมาห่อด้วยใบตอง อาจมีการบรรจุใส่ซองกล้วยหรือเผือก จากนั้นนำไปย่างด้วยไฟอ่อนจนสุกและมีกลิ่นหอม ทั้งนี้ ข้าวเหนียวปิ้งสะท้อนถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการแปรรูปอาหารและการใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติได้อย่างเหมาะสม”

📍 ภาคใต้

ภาษาถิ่น : ขนมไข่เป็นขนมพื้นบ้านของทางใต้ ทำจากไข่น้ำตาล แล้วก็แบ่ง เอามาตีให้ขึ้นฟู แล้วหยอดใส่พิมพ์ อบจนสุกหอม เนื้อขนมนุ่มฟู หวานหอม กินกับน้ำชาก็อร่อยแรงนิ

ภาษาราชการ : “ขนมไข่เป็นผลิตภัณฑ์ขนมอบพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมในภาคใต้ของประเทศไทย โดยมีส่วนประกอบหลัก ได้แก่ ไข่ น้ำตาล และแบ่ง ผ่านกระบวนการตีส่วนผสมให้ขึ้นฟูและนำไปอบในพิมพ์เฉพาะจนสุก มีลักษณะเนื้อสัมผัสนุ่มฟูและมีกลิ่นหอม ทั้งนี้ ขนมไข่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ด้านอาหารและวัฒนธรรมท้องถิ่นของภาคใต้ได้อย่างชัดเจน”

ทั้งนี้ การบูรณาการดังกล่าวมุ่งเน้นให้เห็นถึงบทบาทของภาษาถิ่นในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งสะท้อนอัตลักษณ์เฉพาะของชุมชน ขณะเดียวกันการใช้ภาษาราชการยังคงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการสื่อสารอย่างเป็นทางการภายในองค์กร อันนำไปสู่การสร้างดุลยภาพระหว่างการธำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมกับการคงไว้ซึ่งมาตรฐานการสื่อสารในบริบทของหน่วยงานภาครัฐ

มิติวัดบธรรมด้านภาษา

ประยุกต์ใช้ในกิจกรรมวิชาการ

การปฏิบัติควรสะท้อนวัฒนธรรมไทย ที่เน้นความสุภาพ ความเคารพ ความซื่อสัตย์ เพื่อส่งเสริมมิตรภาพ และเข้าใจตรงกัน

ใช้คำสุภาพและใช้ทักทาย

"ขอความกรุณา" "เรียน"

"เรียน" "ขอเรียนแจ้ง" "จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ"

ใช้ถ้อยคำที่แสดงความเคารพบุคคล

"ท่าน" "ผู้บริหาร" "ทนาย" "คุณ"

ใช้คำสุภาพเมื่อกล่าวถึง ผู้บังคับบัญชา

ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย

เขียนสั้น กระชับ ไม่กำกวม

หลีกเลี่ยงคำแสดงอารมณ์ขุ่นมัว เช่น "โธษ" "เสียใจที่"

เรียงลำดับความสำคัญ ง่ายไปหายาก

ตามที่... เนื่องจาก... จึง...

ส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม

เน้นความอ่อนน้อม และความสุภาพเรียบร้อย ใช้คำสุภาพ เช่น "ขอแสดงความยินดี"

คำพุดธรรมดา

สู่ภาษาราชการ

ภาษาทั่วไป	ภาษาราชการ
บอก	แจ้ง
ทำ	ดำเนินการ
ตรวจดู	ตรวจสอบ
ช่วย	อนุเคราะห์
เดี๋ยวนี้	ขณะนี้
ทำไม	เหตุใด
ต้องการ	ประสงค์
ความจริง	ข้อเท็จจริง
ไม่ว่าง	ติดภารกิจ
แก้ไข	พิจารณาทบทวน
เสร็จแล้ว	แล้วเสร็จ, เรียบร้อยแล้ว
ติดต่อ	ประสานงาน

การใช้ภาษาราชการควรใช้ถ้อยคำสุภาพชัดเจน เหมาะสม เพื่อให้การสื่อสารเป็นทางการ และเข้าใจตรงกัน

มิติวัดบธรรม ขนมหอย ๕ ภาค

ภาคเหนือ

ข้าวแต๋น

ลักษณะเด่น

- วัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น ข้าวเหนียว งา น้ำผึ้ง รสชาติไม่ฉ่ำฉ่ำ

มิติวัดบธรรม

- เกี่ยวข้องกับวิถีเกษตรและวัฒนธรรมของภาคเหนือ

ภาคกลาง

ขนมบัวตอกโม

ลักษณะเด่น

- วัตถุดิบจากธรรมชาติ เช่น ข้าวเหนียว งา น้ำผึ้ง รสชาติไม่ฉ่ำฉ่ำ

มิติวัดบธรรม

- เกี่ยวข้องกับวิถีเกษตรและวัฒนธรรมของภาคกลาง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้าวแต๋นยี่เป็ง

ลักษณะเด่น

- ใช้ข้าวเหนียวเมล็ดเล็ก รสหวานจากน้ำผึ้งของธรรมชาติเล็กน้อย

มิติวัดบธรรม

- สะท้อนวิถีชีวิตชาวอีสานและการใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น
- ขนมจากของภาคอีสานที่ขึ้นชื่อ เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ
- ขนมเป็นสัญลักษณ์ของการทำบุญอุทิศให้บรรพบุรุษ

ภาคใต้

ขนมไข่

ลักษณะเด่น

- ใช้มะพร้าวและเตยหอม มีรสหวานมันและเข้มข้น

มิติวัดบธรรม

- ขนมจากของภาคใต้ที่ขึ้นชื่อ เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ

การนำมาประยุกต์ใช้ในสำนัก/กลุ่มงาน

จากแนวคิดการใช้ “ภาษาถิ่น” สื่อสารและปรับเป็น “ภาษาราชการ” ผ่านบริบทชนมไทย ๔ ภาค สามารถประยุกต์ใช้ในระดับสำนัก/กลุ่มงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. กำหนดกิจกรรมสื่อสารสองรูปแบบประจำเดือน ส่งเสริมให้บุคลากรของสำนักบริหารงานกลางด้วยการทดลองพูดแนะนำชนมไทย ๔ ภาคด้วยภาษาถิ่น และปรับเป็นภาษาราชการ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมตามบริบท และสร้างความคุ้นเคยในการใช้ภาษาหลากหลายระดับ

๒. บูรณาการกับกิจกรรมองค์กรคุณธรรมและวัฒนธรรม เชื่อมโยงการใช้ภาษาถิ่นและภาษาราชการเข้ากับกิจกรรมองค์กร เช่น วันสำคัญทางวัฒนธรรม พร้อมอธิบายทั้งในรูปแบบภาษาถิ่นและภาษาราชการ เพื่อปลูกฝังความเคารพในความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ชนมไทย ๔ ภาค เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ โดยให้บุคลากรสำนักบริหารงานกลางศึกษาที่มา ส่วนประกอบ และวิธีการทำชนมไทย พร้อมฝึกเรียบเรียงข้อมูลจากภาษาถิ่นให้เป็นภาษาราชการ อันเป็นการพัฒนาทักษะการสรุปความและการเขียนเชิงวิชาการ

๔. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรม เปิดโอกาสให้บุคลากรนำเสนอชนมไทยประจำภาคของตนเอง โดยเริ่มจากการเล่าด้วยภาษาถิ่น และสรุปเป็นภาษาราชการ เพื่อสร้างความเข้าใจในมิติทางภาษา เสริมสร้างความสัมพันธ์ในองค์กร และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกัน

๕. กำหนดแนวทางการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะตามระเบียบงานสารบรรณ เพื่อให้การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อคงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ความเป็นมืออาชีพ

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. กิจกรรมดังกล่าวช่วยพัฒนาความถูกต้องในการใช้คำ หรือประโยคตามหลักภาษา ให้กับบุคลากรของสำนักบริหารงานกลาง อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจหลักไวยากรณ์ การใช้คำราชาศัพท์ และรูปแบบประโยคที่ถูกต้อง ส่งผลให้การร่างหนังสือมีความเป็นมาตรฐาน

๒. เสริมทักษะการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ให้กับบุคลากรของสำนักบริหารงานกลาง เนื่องจากการฝึกเลือกใช้คำผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยให้สามารถใช้ถ้อยคำสุภาพ กระชับ และตรงตามวัตถุประสงค์ของหนังสือราชการ ลดความคลุมเครือและความผิดพลาดในการสื่อสาร

๓. พัฒนาทักษะการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ได้ด้านของการสรุปความ การเขียนเชิงวิชาการ หรือการแปลงข้อความจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียน ช่วยให้บุคลากรสำนักบริหารงานกลางสามารถจัดลำดับความคิด และนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่เป็นเหตุเป็นผล

๔. ส่งเสริมความเข้าใจบริบทและกาลเทศะของภาษา การฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การนำเสนอ การรายงาน หรือการเขียนหนังสือราชการ ช่วยให้บุคลากรสำนักบริหารงานกลางเลือกใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับผู้รับสารและสถานการณ์

๕. ลดข้อผิดพลาดและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การมีพื้นฐานด้านภาษาที่ดี จะช่วยลดการแก้ไขเอกสารซ้ำซ้อน ทำให้การร่างหนังสือราชการมีความรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น